

[Kent Kirk]

dermed beskæftigelsen har så hårdt brug for. Vi har forstået, at det ønsker regeringen ikke, og det beklager vi. Vi synes, det er en skam, at vi ikke hurtigst muligt giver den danske befolkning mulighed for at tage stilling til det danske medlemskab af EF.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det, jeg gerne ville sige til hr. Kent Kirk, er, at hr. Kent Kirk ikke på noget tidspunkt må være i tvivl om, at Fremskridtspartiet tænker på Danmarks fremtid i EF. Det er faktisk det europæiske økonomiske fællesskab, som Danmark har stemt om både i 1972 og 1986, som Fremskridtspartiet kæmper for, men som vi fornemmer at der er – kan man vist roligt sige – et meget bredt flertal her i Folketinget som ønsker at spolere totalt.

Det indre marked er lige sat i gang her 1. januar, men ikke desto mindre vil man sætte dette kludetæppe af en Maastrichttraktat til unionsdannelse i gang. Det kan Fremskridtspartiet ikke være med til i betragtning af, at vi tror på Danmark i EF som en aktiv partner. Vi tror på den rolige, stabile udvikling af Europa. Det kan jeg forstå er mere, end I andre gør.

Men jeg giver hr. Kent Kirk fuldstændig ret, når han siger, at Edinburghafgørelsen er en diplomatisk triumf, for det er lykkedes at få syv partier i det danske Folketing til at tro på, at der er ændringer derved, og der er ikke ændret et komma.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må så konstatere, at Fremskridtspartiet ikke forstår den realpolitiske situation i Europa. Det er beklageligt. For ét er, hvad man står og siger her fra talerstolen, noget andet er, hvis man ikke forstår, hvordan sammenhængen er i Europa; så hjælper det jo ikke noget, at man siger en masse ord fra Folketingets talerstol.

Der er syv partier her i Folketinget, som virkelig forstår den realpolitiske situation. De syv partier blev enige om forhandlingsgrundlaget til den daværende KV-regering. Det lykkedes for KV-regeringen at få det resultat igennem i forhold til alle de øvrige 11 lande. Jeg synes faktisk, det er et flot resultat, den daværende regeringen opnåede, og det er noget, som Danmark kan være stolt af.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Før 2. juni var der seks partier bag indstillingen til et ja for Maastrichttraktaten, men det danske flertal, flertallet i Danmarks befolkning, sagde nej. Nu er der godt nok syv partier, hvoraf det ene måske er lidt tvivlsomt. Jeg er sikker på, at det danske folk stadig væk godt ved, hvad realpolitik er.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg tror, jeg kan sige til fru Annette Just, at de syv partiets politikere denne gang vil forhindre, at det lykkes at misinformere den danske befolkning om, hvad Maastrichttraktaten og Edinburghafgørelsen indebærer for Danmark. Denne gang ønsker vi, at den danske befolkning skal have et reelt grundlag at tage stilling til.

Charlotte Antonsen (V):

Danmark skal blive i EF. Det danske nej til videreudbygningen af det europæiske samarbejde den 2. juni ændrer ikke ved vores geografiske, vores historiske og vores kulturelle tilknytning til det øvrige Vesteuropa. Tilknytningen består.

Venstre siger fortsat ja til Europa. Netop fortsat dansk EF-medlemskab er, hvad danskerne skal tage stilling til ved folkeafstemningen den 18. maj. Et ja er afgørende for at skabe økonomisk stabilitet i Danmark og i EF.

Der skal være ro om kronen, og renten skal ned, så vi igen kan få gang i beskæftigelsen. Økonomisk set viser udviklingen efter den 2. juni netop, hvor afgørende det er, at Danmark bevarer sit medlemskab af EF.

Det væsentligste formål med de tre lovforslag, vi behandler i dag, er at sikre et nyt grundlag for en dansk folkeafstemning. Vi stemmer ikke om det samme, vi respekterer nej'et den 2. juni. Men det er samtidig helt afgørende for Venstre at respektere de 49,3 pct. af vælgerne, der sagde ja til udbygningen og styrkelsen af EF ved folkeafstemningen. Venstre er fortsat enig med ca. halvdelen af befolkningen, der sagde ja.

Det er vigtigt at slå fast, at Edinburghaftalen er nødvendig for en ny folkeafstemning. Kun med en ny folkeafstemning har Danmark en